

Ministerie van Economische Zaken en Klimaat
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC Den Haag

Datum 11 februari 2021
Betreft Internetconsultatie Energiewet 1.0

Geachte heer, mevrouw,

Energie Samen heeft met interesse de conceptteksten voor de Energiewet 1.0 gelezen. De Europese richtlijnen hebben in de Clean Energy Package handreikingen gedaan om energiegemeenschappen een makkelijkere toegang tot de markt te verschaffen. De minister kiest er helaas voor om in de Energiewet niets met deze handreiking te doen. Aan de ene kant begrijpelijk. We hebben een open en liberale markt met al een lage toegang voor marktpartijen. Wij constateren echter wel gemiste kansen en in vergelijking tot de huidige elektriciteitswet beperkt de huidige tekst de toegang zelfs op sommige punten

Energie Samen is lid van de brancheverenigingen NVDE en NWEA. Wij ondersteunen de consultaties van deze brancheverenigingen. We zullen daarom de door hen gemaakte punten hier niet herhalen. In deze consultatie richten wij ons op de actieve eindafnemers en energiegemeenschappen. Het doel is de toegang tot de energiemarkt voor deze spelers makkelijker te maken.

Geen ruimte voor energiegemeenschappen

In de geconsulteerde tekst is een definitie opgenomen van energiegemeenschappen. Wat Energie Samen betreft is de toevoeging van energiegemeenschappen als nieuwe marktspeler op de energiemarkt zeer welkom. Helaas wordt er daarbij geen extra ruimte voor deze spelers toegevoegd in de wet. Wij zijn van mening dat dit wel noodzakelijk is; of in de concepttekst, of later in de AMVB's.

Gelijke toegang tot de markt door een gelijk speelveld

De toevoeging van energiegemeenschappen als nieuwe marktspeler zorgt er voor dat de markt dynamischer en diverser wordt. In de verdere uitwerking van de wet, met name in de AMVB's, is het dan wel nodig om deze nieuwe marktspeler daadwerkelijk ruimte te geven voor deze toegang tot de markt. Om een gelijk speelveld te creëren werkt het niet

dat alle regels voor alle markspelers, inclusief energiegemeenschappen, hetzelfde zijn. Ze verschillen immers van elkaar. Om gelijke toegang tot de markt te creëren, zou bij de verdere invulling nagedacht moeten worden welke regels wel of niet toepasbaar zijn voor energiegemeenschappen.

Bijvoorbeeld een uitzondering in het non-discriminatoir principe in relatie tot de samenwerking met netbeheerders. Energiegemeenschappen opereren, vanwege hun lokale gebondenheid, vanuit een heel andere situatie dan andere markspelers. Daardoor is het voor energiegemeenschappen niet mogelijk om in andere regio's te ondernemen. Voor hen zou het dus mogelijk moeten zijn om een andersoortige langdurige relatie op te kunnen bouwen met de regionale netbeheerders dan de gebruikelijke marktpartijen. Lokale congestie en de onmogelijkheid om te kunnen aansluiten heeft, vanwege die lokale gebondenheid, een veel zwaarder effect op de bedrijfsvoering van een energiegemeenschap dan op die van een andere marktpartij. Een dergelijke invulling zou dan ook in lijn zijn met de EU richtlijnen (EU)2018/2001 en (EU)2019/944, waarin is aangegeven dat lidstaten ervoor moeten zorgen dat energiegemeenschappen onderworpen zijn aan eerlijke, evenredige en transparante procedures en tarieven, waaronder registratie- vergunningsprocedures en nettarieven.

Beperking juridische vorm: rechtspersoon versus juridische entiteit

Actieve consumenten kunnen zich, bijvoorbeeld via een contract, verbinden aan een collectief. Hiermee zijn zij niet direct een rechtspersoon, maar vormen wel een juridische entiteit. In de concepttekst is de definitie van een energiegemeenschap door de gekozen begripsbepaling in de Energiewet (art. 1.1) echter beperkt tot een rechtspersoon. Deze beperking volgt niet uit de huidige wetgeving, noch door voorschriften uit de EU-richtlijnen, die de ruimere definitie van juridische entiteit aanhoudt. Wij stellen daarom voor om in de definitie van energiegemeenschappen de term 'juridische entiteit' te gebruiken in plaats van de nauwere term 'rechtspersoon'.

De RICHTLIJN (EU) 2018/2001 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen vermeldt bij de definities (Artikel 2 (16)): "hernieuwbare-energiegemeenschap": een juridische entiteit a) die, in overeenstemming met het toepasselijke nationale recht, gebaseerd is op open en vrijwillige deelname, autonoom is en daadwerkelijk wordt gecontroleerd door aandeelhouders of leden die zijn gevestigd in de nabijheid van de hernieuwbare-energieprojecten die in eigendom zijn van en ontwikkeld zijn door die juridische entiteit; b) waarvan de aandeelhouders of leden natuurlijke personen, kmo's of lokale overheden, met inbegrip van gemeenten, zijn; c) waarvan het hoofddoel is het verschaffen van voordelen op milieugebied of op economisch of sociaal gebied aan haar aandeelhouders of leden of aan de lokale gebieden waar zij actief is, en niet het realiseren van winst;"

Aanmeldingsplicht

Aanvullend stelt Energie Samen voor om een anmeldingsplicht aan het artikel toe te voegen. Dit zorgt ervoor dat het monitoren van energiegemeenschappen

makkelijker wordt voor de overheid én de sector zelf. Het voorkomt ook dat er misbruik gemaakt kan worden van de term. Bijvoorbeeld door bedrijven die wel de term gebruiken, maar niet voldoen aan de eisen.

We stellen voor om in Artikel 2.1.5 een vierde lid toe te voegen met een meldingsplicht.

Artikel 2.1.5 voorwaarden energiegemeenschap [art. 2-11 en art. 16 RL 2019/944, art. 2-16 en art. 22 RL 2018/2001]

1. Een energiegemeenschap borgt in haar statuten ten minste dat:
  - a. de participatie in de energiegemeenschap open en vrijwillig is;
  - b. de leden of aandeelhouders het recht hebben de energiegemeenschap te verlaten, en
  - c. de feitelijke zeggenschap over de energiegemeenschap is gelegen bij leden of aandeelhouders die natuurlijke personen, kleine ondernemingen of lokale autoriteiten zijn.
2. Een energiegemeenschap die hernieuwbare energieprojecten ontwikkelt, kan:
  - a. in aanvulling op het eerste lid, in de statuten borgen dat de leden of aandeelhouders van de energiegemeenschap enkel natuurlijke personen, lokale autoriteiten of kleine ondernemingen of middelgrote ondernemingen zijn, en
  - b. in afwijking van het eerste lid, onderdeel c, de feitelijke zeggenschap over de energiegemeenschap bij die leden of aandeelhouders van de rechtspersoon ligt, die in de nabije omgeving van de hernieuwbare-energieprojecten zijn gevestigd.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de wijze waarop een energiegemeenschap het eerste lid, onderdeel c, of het tweede lid, onderdeel b, borgt.
4. Een energiegemeenschap maakt een melding bij de Autoriteit Consument en Markt. Bij deze melding stuurt ze haar statuten en haar vestigingsadres.

Experimenteerregeling

In de geconsulteerde tekst staat dat de Wet Voortgang Energietransitie wordt ingetrokken. Daarmee vervalt de wettelijke mogelijkheid om experimenten onder de Elektriciteitswet 1998 en de Gaswet, nu Energiewet, uit te voeren. Als overgangsbepaling blijven enkel de verleende ontheffingen voor experimenten van kracht. Wij zien verschillende bezwaren tegen dit voornemen: door het vervallen van de Experimenteerregeling kan bijvoorbeeld niet meer worden nagegaan of afwijkingen van de betrokken wetten positief kunnen bijdragen aan de energietransitie. De regeling Experimenten Elektriciteitswet 2015-2018 maakte het mogelijk voor coöperaties en Verenigingen van Eigenaren om af te wijken van de Elektriciteitswet 1998. Met de ontheffingsregeling stimuleerde het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat de ontwikkeling van een duurzame energievoorziening in Nederland. De regeling is onderdeel van het Energieakkoord om in 2023 16% hernieuwbare energie te produceren. Zoals de Minister van EZK ook al heeft aangegeven in zijn brief aan de Kamer van 10 december 2020 (Besluit experimenten Elektriciteitswet 1998 en Gaswet), is het belangrijk dat in de energietransitie kan worden nagegaan of afwijkingen van de betrokken wetten binnen de aangegeven kaders positief zal bijdragen aan de energietransitie. Het op kleine schaal door middel van experimenten kunnen toetsen of regelgeving deze verbeteringen in de weg staan is essentieel voor de energietransitie.

Dit staat wat ons betreft nog steeds voor 2030; de doelstelling voor hernieuwbare energie is in het Klimaatakkoord voor 2030 nog hoger en de uitdagingen om die te halen zijn des te groter.

Voor energiecoöperaties en andere groepen actieve eindgebruikers staan veel barrières in de weg om te kunnen deelnemen aan dit verbeterproces. Een beperkte, gerichte ontheffing is nodig deze initiatieven te helpen vorm te geven en hun bijdrage te kunnen laten zien.

Bovendien gaan zowel de technologische als de maatschappelijke ontwikkelingen zo snel, dat het waarschijnlijk is dat de wet niet volledig zal passen op de innovaties die plaats zullen vinden. Met name energiecoöperaties zullen hun activiteiten zo veel mogelijk integraal willen ontwikkelen. Ze combineren hun activiteiten zoals productie, gebruik, warmte en mobiliteit, en kunnen daardoor het lokale energiesysteem optimaliseren. We kunnen nu niet overzien of deze wet voldoende ruimte biedt voor deze integrale aanpak. Het is daarom, wat Energie Samen betreft, van belang dat er ruimte geboden wordt voor een regeling waarbinnen geëxperimenteerd kan worden met wetswijzigingen en/of vrijstellingen. Belangrijk is daarbij dat zo'n regeling ook ruimte biedt voor experimenten, waarbij, conform de Hernieuwbare Energie Richtlijn, integratie van verschillende energievormen en energiedragers (elektriciteit, gas -ook H₂- en dus ook warmte) mogelijk is.

De door de Raad van State aangegeven bezwaren zijn deels voor discussie vatbaar.¹ De eis om op voorhand te moeten aangeven wat het resultaat van een voorgenomen experiment is, doet geweld aan de principiële aard van een experiment, namelijk dat een experiment iets onderzoekt en dat het resultaat van dat onderzoek per definitie nog niet bekend is. Daarnaast is het, volgens ons, niet meer dan billijk, dat waar experimenten in het warmtedomein mogelijk zijn, dit ook bij elektriciteit en gas gefaciliteerd wordt. Het standpunt dat al voldoende mogelijkheden zijn gegeven om de nu bekende initiatieven te faciliteren is volgens Energie Samen onjuist.

Kortom het kunnen uitvoeren van experimenten is volgens ons noodzakelijk voor de energietransitie. Nu de Raad van State andere manieren heeft aangegeven om de beoogde experimenten mogelijk te maken is de weg vrij om hiervoor een wettelijk kader te scheppen.

Vergunningvrij leveren

In de conceptteksten van de Energiewet wordt vergunningvrij leveren van elektriciteit die samen met anderen wordt opgewekt, niet extra gefaciliteerd en zelfs onnodig ingeperkt. Dit lichten wij hieronder toe.

Delen versus leveren

Het onderling delen van opgewekte energie is bij uitstek kenmerkend voor de activiteiten van energiecollectieven en actieve eindgebruikers. Het faciliteren daarvan in de wet is

---

¹ Samenvatting advies Besluit experimenten Elektriciteitswet 1998 en Gaswet.
<https://www.raadvanstate.nl/@123586/advies-elektriciteitswet-gaswet/>

voor onze sector gewenst. De Hernieuwbare Energie Richtlijn geeft energiegemeenschappen het recht om hun eigen opgewekte energie onderling te delen. Een collectief van actieve consumenten dat elektriciteit opwekt met een productie-installatie voor eigen rekening en risico, heeft geen vergunning nodig. Het wordt echter wel gezien als 'leveren', waardoor zo'n collectief nog steeds aan alle verplichtingen uit *Hoofdstuk 2 Leveren aan eindafnemers* moet voldoen.

Het concept *delen* is vervolgens niet uitgewerkt in de wet en wordt gelijkgesteld met *leveren*. Daardoor gelden er vrijwel gelijke verplichtingen als voor een leverancier met vergunning. De administratieve lasten voor energiegemeenschappen en actieve eindgebruikers worden op deze manier onevenredig zwaar, wanneer je het afzet tegen hun inspanningen. Dit staat een lage toegang tot de markt in de weg. Wellicht ten overvloede merken wij hierbij op dat het belang van de bescherming van de consument uiteraard ook door energiegemeenschappen in acht wordt genomen.

We vragen de minister om het concept *delen* uit te werken in deze wet. Dit staat los van de discussie met betrekking tot het wel of niet betalen van energiebelasting, maar het is voor ons een principiële discussie over het faciliteren het delen van energie onderling van actieve eindgebruikers of leden van een energiegemeenschap mogelijk te maken.

Artikel 22.2b hernieuwbare energiegemeenschappen

2. De lidstaten zorgen ervoor dat hernieuwbare-energiegemeenschappen het recht hebben:

b) binnen de hernieuwbare-energiegemeenschap hernieuwbare energie te delen die is geproduceerd door de productie-eenheden die eigendom zijn van die hernieuwbare-energiegemeenschap, met inachtneming van de andere vereisten van dit artikel en met behoud

Beperking vergunningvrij leveren

In de conceptteksten van de Energiewet wordt vergunningvrij leveren van elektriciteit die samen met anderen wordt opgewekt, zoals gezegd, onnodig en ongewenst ingeperkt. Ook hier geldt dat de beperkende term 'rechtspersoon' wordt gebruikt. De term 'juridische entiteit' geeft actieve eindgebruikers meer vrijheid om zich als collectief te organiseren.

Levering op een andere dan het primaire allocatiepunt

De vergunning-vrijheid wordt in de concept-Energiewet beperkt tot levering op een andere dan het primaire allocatiepunt:

Artikel 2.2.15 leveringsvergunning [95a E-wet; 43 G-wet; art 27 ERL]

1. Het is verboden zonder vergunning elektriciteit of gas te leveren aan een huishoudelijk eindafnemer of micro-onderneming.
2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van het leveren van:
  - a. elektriciteit door een niet **primaire leverancier**, voor zover deze elektriciteit is opgewekt met een productie-installatie die voor rekening en risico van een **rechtspersoon** in werking wordt gehouden, en het levering betreft aan de leden of aandeelhouders van die rechtspersoon;
  - b. elektriciteit door een niet **primaire leverancier**, voor zover deze elektriciteit is geproduceerd voor rekening en risico van een eindafnemer of groep eindafnemers en deze productie niet

In de huidige elektriciteitswet is deze beperking niet aanwezig:

Artikel 95a

1. Het is verboden zonder vergunning elektriciteit te leveren aan afnemers die beschikken over een aansluiting op een net met een totale maximale doorlaatwaarde van ten hoogste 3*80 A.
2. Het verbod geldt niet ten aanzien van het leveren van elektriciteit:
  - a. **indien de elektriciteit is opgewekt met een installatie die voor rekening en risico van de afnemer, alleen of, voor een evenredig deel, tezamen met andere afnemers, in werking wordt gehouden en de afnemer de geleverde elektriciteit verbruikt;**

Energie Samen stelt voor om de oude tekst uit artikel 95a lid 2a ongewijzigd over te nemen in de nieuwe Energiewet.

De conceptwet stelt dat op het primaire allocatiepunt altijd een vergunninghoudende leverancier aanwezig moet zijn. Energie Samen interpreteert dit zo dat leveren niet exclusief aan een vergunninghoudende leverancier is voorbehouden. Levering van energie op een secundair allocatie punt, als onderdeel energie-uitwisseling, moet ook mogelijk zijn. Mits de meetgegevens behorende bij dat secundaire allocatiepunt door de distributiesysteembeheerder eenduidig kunnen worden bepaald ten behoeve van de allocatie van energie in de systeemprocessen. Het kunnen leveren op zowel een primair allocatiepunt als secundair allocatiepunt maakt daarmee andere marktarrangementen mogelijk. Dit zorgt voor meer aanbod en innovatie in de energiemarkt.

Gas ontbreekt

Energiegemeenschappen zijn actief bezig met langetermijnopslag, waarbij opslag in de vorm van hernieuwbaar gas steeds vaker als optie wordt onderzocht.

Artikel 2.2.15 beschrijft verschillende voorwaarden waaronder vergunningvrij leveren toegestaan is. Lid a en lid b van dit artikel beschrijven de vrijstelling voor rechtspersonen, die leveren aan hun leden of aandeelhouders. Deze ontheffingen betreffen echter alleen de levering van elektriciteit en niet van hernieuwbaar gas, zoals biogas of waterstof (of andere duurzame energiedragers of -vormen). Dit lijkt in strijd met bovenstaande artikel 22, lid 2b van de Hernieuwbare Energierichtlijn waar met hernieuwbare energie ook hernieuwbaar gas wordt bedoeld. Wij stellen voor om in deze artikelen hernieuwbaar gas op te nemen.

Onnodige kosten voor actieve consumenten, overdrachtspunten, allocatiepunten en meetgegevens

Het is onnodig om voor additionele allocatiepunten extra meetinrichtingen te installeren. De formulering van onderstaande artikelen zorgt ervoor dat voor actieve consumenten het deelnemen aan de energiemarkt extra kosten met zich meebrengt. Deze kosten ziet Energie Samen als een onnodige drempel voor toetreding tot de markt.

Het zorgt er namelijk voor dat deelname aan een collectief van actieve gebruikers of een energiegemeenschap moeilijk wordt gemaakt voor huishoudens met een lager inkomen. en kwetsbare huishoudens, terwijl artikel 22, lid 4f van de Hernieuwbare Energie Richtlijn voorschrijft om hier rekening mee te houden.

Artikel 3.4.13 legt vast dat de distributiesysteembeheerder voor elektriciteit het overdrachtspunt van een aansluiting vastlegt, er een primair allocatiepunt aan toekent, en op verzoek van een aangeslotene, meerdere allocatiepunten toekent.

Artikel 3.4.20 legt vast dat een distributiesysteembeheerder bij een aangeslotene met een kleine aansluiting voor elektriciteit of gas, een meetinrichting beschikbaar stelt, deze installeert bij het overdrachtspunt en, op verzoek, ook binnen vier maanden een slimme meetinrichting ter beschikking stelt bij een additioneel allocatiepunt.

De formulering van deze artikelen betekent dat de eindafnemer bij een additioneel allocatiepunt geconfronteerd wordt met twee slimme meters. Dit leidt tot extra aansluitkosten, dubbele meterkosten, en mogelijk het hele praktische bezwaar van ruimtegebrek in de meterkast.

Verbruik of teruglevering van energie moet eenduidig aan de allocatiepunten kunnen worden gekoppeld en daarmee aan de verantwoordelijke leverancier(s) en balansverantwoordelijke(n). Deze doelstelling kan volgens Energie Samen eenvoudiger en goedkoper worden gerealiseerd.

Het is daarom van belang om onderscheid te maken tussen meetdata, gemeten op een meetpunt in de nabijheid van het overdrachtspunt en meetdata die eenduidig gekoppeld is aan een allocatiepunt. Bij één leverancier actief op een aansluiting is dit een eenvoudige één-op-één-relatie: de meetgegevens van het meetpunt zijn gelijk aan de meetdata behorende bij het primaire allocatiepunt. Bij meerdere leveranciers actief op één aansluiting is dit niet meer het geval. Wat wel kan is dat de meetdata van verschillende aansluitingen zo worden gekoppeld dat productie van een eindafnemer direct gekoppeld

kan worden aan de afname van een andere eindafnemer". Dit maakt teruglevering mogelijk van energie aan een andere leverancier dan de leverancier, die actief is op het primaire allocatiepunt, zonder dat een extra slimme meetinrichting noodzakelijk wordt. - Dit staat overigens goed beschreven op pagina 54 van de memorie van toelichting, maar wij vinden het in de huidige tekst van de Energiewet niet terug.-

Ook wanneer het secundaire allocatiepunt zich achter het primaire allocatiepunt bevindt, is een tweede aparte slimme meetinrichting niet noodzakelijk. Hiervoor zijn verschillende redenen: de ontwikkeling in de markt van slimme meters is zodanig dat er nieuwe typen slimme meters beschikbaar zijn, die meetdata voor meerdere (seriële) allocatiepunten, kunnen meten. In dat geval zou eenvoudig vervanging van de bestaande slimme meetinrichting aan de orde zijn. De netbeheerders overwegen inzet van dit type meetinrichting voor die eindafnemers waar dit aan de orde is. Op deze wijze is ook het gebruik van comptabele data voor systeem processen geborgd.

Vervolgens kunnen de netwerkkosten net zo goed bij het collectief van eindgebruikers als niet vergunning plichtige leverancier worden geïnd als bij een traditionele leverancier. Er zal een markt ontstaan om het leveren van eigen energie van eindgebruikers te faciliteren en te automatiseren.

Daarom stellen wij de volgende tekstwijzigingen voor in artikel 3.4.20 (lid 2) en artikel 3.4.30:

Artikel 3.4.20 ter beschikking stellen meetinrichting lid 2:

2. Een distributiesysteembeheerder doet aan een aangeslotene met een kleine aansluiting voor elektriciteit of gas op zijn verzoek een aanbod om binnen vier maanden een slimme meetinrichting ter beschikking te stellen:
- in het geval het eerder technisch onmogelijk was een slimme meetinrichting te plaatsen;
  - ter vervanging van een conventionele meetinrichting;
  - bij een additioneel allocatiepunt, indien nodig ter bepaling van eenduidige meetdata op dit additionele allocatiepunt, en eventueel via vervanging van de bestaande slimme meetinrichting.

Artikel 3.4.30 collecteren en distribueren meetgegevens distributiesysteembeheerders

1. Een distributiesysteembeheerder collecteert, valideert de meetgegevens, en stelt de meetgegevens vast die behoren bij de allocatiepunten van aangeslotenen met een kleine aansluiting voor elektriciteit of gas, die beschikken over een slimme meetinrichting waarvan de elektronische communicatiefunctie aan staat.
2. De distributiesysteembeheerder verstrekt de meetgegevens, behorende bij de allocatiepunten, aan de daaraan gekoppelde leveranciers en balansverantwoordelijken, en hanteert deze zelf in de processen nodig voor een eenduidige allocatie van energie.
3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regeling worden regels gesteld over:
  - a. welke meetgegevens worden gecollecteerd, gevalideerd of vastgesteld;
  - b. de frequentie waarmee meetgegevens worden gecollecteerd, gevalideerd of vastgesteld;
  - c. de wijze waarop meetgegevens worden gecollecteerd;
  - d. nauwkeurigheidseisen bij het collecteren van meetgegevens;
  - e. methoden voor het herleiden en berekenen ten behoeve van het valideren en vaststellen van meetgegevens.

Ten slotte vragen wij ons op enkele punten af of we de tekst goed interpreteren. Als we de artikelen 2.2.15 , 2.5.1 en 2.1.4 goed lezen moet het voor de eindafnemer mogelijk zijn om gelijktijdig overeenkomsten aan te gaan met zowel een vergunninghoudende leverancier als met een niet-vergunning plichtige leverancier. Daarbij kan de eindafnemer wel de keuze maken om de balansverantwoordelijkheid bij één balansverantwoordelijke partij, wel of niet verbonden aan de vergunning plichtige leverancier, te beleggen.

Toelichting

Artikel 2.2.15, lid 1 legt vast dat het verboden is zonder vergunning elektriciteit of gas te leveren aan een eindafnemer of micro-ondernemer. In bezit van een vergunning ben je een vergunninghoudende leverancier. Lid 2 beschrijft de uitzonderingen op deze verplichting; marktpartijen die daar aan voldoen zijn dus een niet-vergunningplichtige leverancier, maar nog wel leverancier.

Artikel 2.5.1 legt vast dat een aangeslotene verantwoordelijk is voor zijn eigen onbalans op het systeem en er voor dient te zorgen dat er een balansverantwoordelijke naar keuze actief is op zijn aansluiting, of, als er op de aansluiting meer allocatiepunten zijn, er per allocatiepunt een balansverantwoordelijke actief is.

Dit betekent dat de aangeslotene als balansverantwoordelijke, behorende bij een niet vergunninghoudende leverancier (bv de energiegemeenschap), actief op een secundair aansluitpunt, ook kan kiezen voor de balansverantwoordelijke, behorende bij de vergunninghoudende leverancier, die actief is op het primaire allocatiepunt.

Conform artikel 2.1.4 mag een vergunninghoudende leverancier zo'n keuze niet weigeren. Klopt deze aanname?